

opmærksom på. Derfor vil vi også under udvalgsarbejdet bore i de spørgsmål, som allerede har været nævnt.

Jeg synes måske også, at det forslag, der kom tidligere fra fru Margrethe Vestager om eventuelt at opdele lovforslaget, kunne være hensigtsmæssigt, så man fik et klarere overblik over, hvem der havde ansvaret for hvilke ting.

Men det er jo nogle af de ting, som kan drøftes nærmere under udvalgsarbejdet.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne takke for de generelt positive tilkendegivelser, der har været fra alle partier og sige, at jeg har stor forståelse for de spørgsmål, der rejses, i og med at høringssvarene er kommet på et senere tidspunkt, og at der også i høringssvarene er tale om tekniske problemstillinger, der kræver en nærmere afklaring.

Derfor vil jeg gerne sige med det samme, at jeg meget gerne så, at vi fik lov til at give udvalgets medlemmer tilbud om en teknisk gennemgang på alle de områder, der er nævnt, og de spørgsmål, man i øvrigt kunne stille.

Jeg vil blot lige summere op, at forslaget om én afregningskonto jo har det sigte, at det giver bedre styringsmuligheder for staten. Vi undgår en balanceoppustning, og det nedbringer så i virkeligheden statens saldo og låntagning og begrænsningen af den tid, hvor de interne offentlige betalinger passerer pengeinstitutter. Derfor kan man sige, at det er rigtigt, at dem, forslaget egentlig påvirker negativt, for så vidt er de pengeinstitutter, der har en bankdag både før og efter, altså fra man modtager fra en betaler og til banken har mulighed for at sende det videre til staten.

Må jeg sige omkring kommuner og amter, at det væsentlige her jo er, at vi begrænser de krydsende betalinger mellem stat og kommuner, og man skal være opmærksom på, at det er en fordel for begge parter. Kommunerne vil således have A-skat og arbejdsmarkedsbidrag stående den sidste bankdag i måneden for de bagudbetalte. Disse beløb er i dag trukket på deres konto.

Man kan sige, at det at have én afregningskonto stort set ikke berører kommunernes samlede finansforvaltning. Når det gælder udbetaling af sociale ydelser, er der tale om ren teknik, som også giver et positivt resultat for kommunerne, og kernen i ændringen er, at Kommunedata fremover kun skal sende båndene med oplysninger om ydelser til én bank og ikke som i dag til 275 forskellige bankforbindelser.

Det nævnes i en række høringssvar, at pengeinstitutterne vil kræve deres kontrakter med kommuner og amter genforhandlet. Det er selvfølgelig kommunerne og amterne, der her selv vælger strategi, men vi vil gerne opfordre amter og kommuner til på samme måde at styrke deres cash management, altså deres likviditetsstyring, og sikre stordriftsfordele også i forbindelse med eventuelle genforhandlinger. Det kan ske ved, at kommuner og amter samarbejder om deres aftaler med pengeinstitutter.

Må jeg lige sige vedrørende a-kasser, at der kan anføres mange begrundelser for, at forslaget også skal omfatte a-kasserne, og det vil vi også gerne have lov til at redegøre for under udvalgsarbejdet. Det, der er tale om, er jo, at vi tilbyder en fast forrentning svarende til diskontoen i dag, og den matcher det, som a-kasser reelt kan opnå ved en placering med lav risiko.

Man kan også vælge at placere pengene i langtløbende obligationer med høj risiko, men man skal bare huske, at det er statens penge, man i givet fald udsætter for en risiko. Derfor er der gode elementer i, at man siger, at når det er statens penge, er det også rimeligt, at der er den samme risikospredning, uanset hvilken a-kasse man ellers måtte tale om. Men det vil jeg gerne vende tilbage til under udvalgsarbejdet.

Og som sagt, jeg har stor forståelse for, at der er spørgsmål, og jeg håber, at udvalget vil tage imod tilbuddet om en teknisk gennemgang.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 49: Forslag til lov om tilskud til Færøernes hjemmestyre for 2003-06.

Af finansministeren (Thor Pedersen).
(FremSAT 6/11 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kl. 16.00

Forhandling

Pia Larsen (V):

Venstre kan støtte dette forslag om at fastfryse bloktilskuddet til Færøerne på niveauet for 2002, således at bloktilskuddet i perioden 2003-2006 vil være 615,5 mio. kr. årlig. Bloktilskuddet er reduceret siden 2001, da Færøerne har overtaget flere sagsområder og dermed de til områderne forbundne udgifter.

Vi har jo den aftale, at det økonomiske ansvar følger med de områder, der overtages, og derfor vil bloktilskuddet kunne blive reduceret yderligere, hvis Færøerne i den omtalte periode skulle overtage flere sagsområder.

Jeg vil gerne tilføje, at Venstre er noget bekymret for, om den færøske økonomi kan klare en eventuel yderligere reduktion, hvis det sker alt for hastigt. Det skulle nemlig ramme de svageste i samfundet. Vi er bestemt enige i målet om, at Færøerne skal opnå en selv bærende økonomi, men det skal selvfølgelig være realistisk og velforberedt, Færøerne er jo alene i kraft af sin størrelse et økonomisk skrøbeligt samfund.

Men vi kan støtte lovforslaget, som bygger på en aftale mellem finansministeren og Færøernes landsstyre.

Henrik Sass Larsen (S):

Regeringen og det færøske hjemmestyre har indgået aftale om tilskudsrammen for perioden 2003-2006, og det er en aftale, som ligger i forlængelse af de øvrige aftaler, der er lavet. Det er en aftale, som vi synes er god og fornuftig, og vi kan i Socialdemokratiet tilslutte os lovforslaget fuldt ud.

Poul Fischer (DF):

Den 24. oktober i år er der indgået en aftale mellem regeringen og det færøske landsstyre om bloktilskud for årene 2003-2006 på i alt 615,5 mio. kr. pr. år. Bloktilskuddet er fast og uden regulering og på niveau med tilskuddet for indeværende år.

Det færøske hjemmestyre har over en årrække overtaget sagsområder, og i samme forbindelse er sagsområdets bloktilskud også fjernet. Det er også gældende for dette lovforslag, at såfremt sagsområder overtages i perioden fra 2003

til 2006, nedtrappes bloktilskuddet til Færøerne med sagsområdets bloktilskud.

Dansk Folkeparti støtter op om rigsfællesskabet, men i takt med øget politisk selvstændighed bør der også ske en nedtrækning af bloktilskuddet. Det færøske landsstyre har vedtaget et beslutningsforslag om, at alle sagsområder skal være overdraget senest i 2012. Dansk Folkeparti respekterer ønsket om en øget grad af selvstændighed, ligesom vi ikke vil modsætte os en løsrivelse, men det er ikke vort ønske.

Dansk Folkeparti kan støtte lovforslaget.

Pia Christmas-Møller (KF):

Også Det Konservative Folkeparti kan give tilslutning til lovforslaget, som jo er en direkte opfølgning af den indgåede aftale mellem regeringen og det færøske landsstyre, en aftale, som blev indgået den 24. oktober 2002.

Vi anbefaler det til en effektiv og hurtig udvalgsbehandling.

Aage Frandsen (SF):

SF er ubetinget tilhænger af, at det er det færøske folk, der afgør det færøske folks fremtid. Det betyder så også, at når man i det færøske landsstyre har truffet nogle beslutninger, så respekterer vi dem hundrede procent. Vi har også tidligere tilkendegivet, at det naturligvis, når der bliver tale om øget selvstyre for Færøernes vedkommende, må give sig udslag i, at det økonomiske mellemværende, som er mellem Danmark og Færøerne inden for rigsfællesskabet, også langsomt aftrappes med henblik på, at det bliver en mindre andel af Færøernes udgifter, som Danmark skal betale.

Derfor støtter vi hundrede procent forslaget, da det er udtryk for det, som Færøerne selv har villet, og det er logisk for den danske regering og Folketingets side, at vi må aftrappe tilskuddet.

Kl. 16.05

Margrethe Vestager (RV):

Også Det Radikale Venstre har noteret sig aftalen mellem regeringen og det færøske styre og støtter derfor lovforslaget, og jeg kan hilse fra den kristelige ordfører, som ville sige præcis det samme.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Også Enhedslisten kan støtte forslaget, eftersom det er en aftale indgået mellem regeringen og landsstyret, og derfor forventer vi selvfølgelig,

at det færøske hjemmestyre har tilsluttet sig forslaget, og det har vi ingen indvendinger mod.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg kan ikke sige det bedre, end samtlige ordførere har gjort, at det er et godt forslag, og det helt afgørende er, at man respekterer det færøske hjemmestyre. Det er deres ønske, man respekterer, og økonomien følger hjemmestyrets ønsker. Uanset om nogle mener, det kan gå for stærkt eller for langsomt, er regeringens synspunkt det samme, som ordførerne har givet udtryk for, nemlig at det er et anliggende for hjemmestyret selv at formidle deres ønsker, og det har vi respekteret.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

**6) Første behandling af lovforslag nr. L 82:
Forslag til lov om en satsreguleringsprocent.**
Af finansministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 7/11 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kristian Jensen (V):

Satsreguleringsloven fra 1990 har været en meget omdiskuteret lov i sin nu 12-årige levetid. Ikke blot, fordi der fra mange sider har været rift om de penge, puljen har samlet sammen, men måske især på grund af den konstruktion at en lukket kreds af partier år efter år får delt en stadig større pulje til forskellige gode formål.

Dette lovforslag går ikke ud på at ændre den første del, nemlig ideen om at reservere en del af de påtænkte stigninger i overførselsindkomster

til en særlig gruppe af pensionister eller udsatte grupper, der har brug for en ekstra hjælp, f.eks. en hjælp til en bedre start i tilværelsen, hvilket dette års store indsats for at bryde den sociale arv vil være medvirkende til, f.eks. en hurtigere og bedre integration af flygtninge og indvandre-re, som har brug for at lære at forstå dansk kultur og det danske arbejdsmarked for bedre at kunne gå fra offentlige overførsler til at arbejde og dermed være selvhjulpne, eller f.eks. de mange psykisk syge, som dette års aftale om fordeling af satspuljemidlerne sikrer en fortsat god behandling.

Lovforslaget lægger ikke op til indholdsmæssige ændringer af satspuljeloven. Det er præcis de samme principper, der fortsættes i den nye lov, det er præcis de samme målgrupper af udsatte personer, som skal have gavn af midlerne. Faktisk sikres disse grupper bedre, idet formålet med udmøntningen af satspuljen bliver skrevet direkte ind i lovteksten i stedet for som tidligere at bygge på bemærkninger til det oprindelige lovforslag og på praksis gennem årene.

Ligeledes tager lovforslaget andre steder fat på en tiltrængt og nødvendig sproglig opdatering og præcisering af den eksisterende lov uden på nogen måde at ændre på de grundlæggende ideer, som videreføres.

Vi har netop modtaget Rigsrevisionens bebudede rapport om satspuljen, og kritikken er ganske kraftig. Udover de fejl i oplysninger, som tidligere er tilgået i Folketinget, ligger den alvorligste anklage i en manglende lovmæssig kvalitet i selve satspuljeloven. Der er med Rigsrevisionens ord behov for en betydelig styrkelse af det lovmæssige grundlag for satsreguleringen. Dette lovforslag går netop ind og retter meget forudseende op på den kritik, som Rigsrevisionen nu retter mod loven om satsregulering.

Derudover lægges der – udover det rent indholdsmæssige – op til en ændring på det politiske plan, idet den oprindelige konstruktion har vist sig at være utilstrækkelig til at håndtere den politiske udvikling, der har været siden 1990.

Den bagvedliggende idé om, at de partier, som tilsluttede sig udformningen med at reservere en del af satsreguleringen til særlige formål, har ikke kunnet håndtere, at der er opstået partier efter den oprindelige lov, som – godt nok efter en længere tænkepause – har valgt at tilslutte sig ideen bag satspuljen, og som dermed ville være naturlige medlemmer, såfremt partiet havde eksisteret og havde været repræsenteret i Folketinget på daværende tidspunkt.